

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:

Kfv.II.37.293/2021/9.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke, előadó

Dr. Kovács András bíró

Dr. Szilas Judit bíró

A felperes:

felperes

(cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Mándó Tibor Ügyvédi Iroda

Dr. Mándó Tibor ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője:

Dr. Tóth Bernadett kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék

8.K.705.707/2020/19. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 8.K.705.707/2020/19. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;

- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az iráni állampolgárságú felperes 2016-ban tanulmányi célú tartózkodási engedélyt kapott. 2017. október 5-én munkavállalási céllal terjesztett elő tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet, amelyet az idegenrendészeti hatóság elutasított, és a felperest Magyarország területétől kiutasította, majd ezt a döntését saját hatáskörben visszavonta. Ezt követően a felperes 2019. február 6-ig érvényes egyéb célú tartózkodási engedélyt kapott nyelviskolai képzésre tekintettel.

[2] A felperes 2019. január 7-én tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmet terjesztett elő pécsi munkavégzési helyen diszpécser munkakörben történő munkavállalás céljából, amely tartózkodási célt a kérelme alapján indult eljárás során tanulmányi célra változtatott azzal, hogy a ... Főiskolán gazdálkodás és menedzsment szakon kíván tanulmányokat folytatni. Csatolta a 2020. január 15-én kelt hallgatói jogviszony igazolását, amely szerint a tanulmányait 2019. szeptember 1-jén kezdte meg, annak várható befejezésének ideje 2023. január 30.

[3] Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság megkeresésére a ... Főiskola nemzetközi igazgatója a 2020. január 3-án kelt válaszában azt a tájékoztatást adta, hogy a felperes a 2019/2020. tanév őszi félévében a főiskola aktív státuszú hallgatója alapképzés szakon, az órákat azonban nem látogatja, majd ismételt megkeresésre 2020. február 27-én kelt válaszában azt a tájékoztatást adta, hogy a felperes a 2019/2020. tanév tavaszi félévére az első részletfizetési kötelezettségének eleget tett, azonban az őszi félévben krediteket nem teljesített és az órákat továbbra sem látogatja.

[4] Az elsőfokú hatóság 2020. március 3-án kelt 106-1-7317/13/2020-T. számú határozatával a felperes tanulmányi célú tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmét elutasította a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés d) pontja és a 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján, egyidejűleg a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Irán területére kiutasította a Harmtv. 42. § (1) bekezdése, 43. § (2) bekezdés b) pontja alapján. Indokolása szerint a főiskola tájékoztatása alapján a felperes a tanulmányi kötelezettségeinek nem tesz eleget, így a magyarországi tartózkodási célja nem igazolt.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2020. május 11-én kelt 106-T-13326/3/2020. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontja, a 18. § (1) bekezdésének a) pontja, 21. § (1) bekezdése, valamint a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. § (2) bekezdése alapján, egyidejűleg a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Irán területére kiutasította. Megállapította, hogy a felperes a 2019/2020. tanév őszi és tavaszi félévében nem tett eleget az óralátogatási kötelezettségének, így a felperes tanulmányi célja nem igazolt.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

[6] A felperes keresetet nyújtott be az alperesi határozat ellen, amelyben annak elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését, és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte.

[7] Az elsőfokú peres eljárás során a felperes előadta, hogy a személyes körülményei akadályozták abban, hogy a főiskolai órákat látogassa. Kifejtette, hogy az iráni jog szerint, mint iráni férjzett nő, csak a férje engedélyével hagyhatta volna el Iránt, ami nem így történt.

A férjével kötött házasságát szeretné felbontani, amely szándéka egyoldalú. A férje ellenezte, hogy Iránt elhagyja, ennek ellenére az édesanyja anyagi támogatásával Magyarországra jött, hogy az Iránban megszerzett radiológiai technológusi képzettségéhez kapcsolódóan egy magyar egyetemen további tanulmányokat tudjon folytatni. A tanulmányai alatt folyamatosan munkát vállalt a pénzügyi függetlenségének elérése érdekében. Tekintettel arra, hogy a munka mellett nem tudott teljes körűen a tanulmányaira koncentrálni, az orvosi képzést szüneteltette, és munkavállalási célú tartózkodási engedély iránti kérelmet terjesztett elő. A célja az volt, hogy miután némi tőkét gyűjt, a tanulmányait folytassa. Később realizálódott benne, hogy nem orvosi területen szeretné továbbképezni magát, ezért 2019-ben egy nyelvi kurzust végzett el, amely idő alatt érdekelni kezdte a gazdasági élet és a vállalkozásmenedzsment, így szeretett volna elvégezni egy üzleti képzést. Arra is hivatkozott, hogy mivel a férje a házasságuk felbontásához nem járul hozzá, ő pedig nem látja, hogy miként tudná a házasságát felbontani, a férjével fennálló konfliktusos helyzet, illetve az, hogy valószínűleg vissza kell majd térnie a férjéhez Iránba, krónikus mértékű rendkívüli stresszt és szorongást okozott számára. A 2019. év második felében szörnyű lelki és mentális állapotba került, ami miatt egy ideig a legegyszerűbb hétköznapi feladatok elvégzésére is képtelen volt, így a főiskolai órákat sem látogatta, amit a jövőben orvosolni szeretne. Állításai igazolására csatolta B. O. pszichológus és pszichoterapeuta Teheránban, 2020. július 28-án kelt igazolását arról, hogy 2019 októbere óta áll gyógyszeres és terápiás orvosi kezelés alatt depresszió és generalizált szorongás miatt. Kiemelte, hogy az alperesi eljárások során, illetve a 2020. március 11-től 2020. június 18-ig terjedő veszélyhelyzetben rendkívül nehéz volt felvennie a kapcsolatot a kezelőorvosával, illetve intézkednie az igazolás fordítása iránt, betegségére ezért nem hivatkozott a hatósági eljárások során. Csatolta továbbá a Főiskola 2020. szeptember 25-én kelt igazolását arról, hogy gazdálkodás és menedzsment alapképzés szakon aktív státuszú hallgató, és egy további igazolást arról, hogy a 2020/2021. tanév őszi félévében rendszeresen látogatta az órákat, végül pedig egy 2020. november 19-én kelt igazolást arról, hogy négy tantárgyból sikeresen vizsgázott.

[8] Az alperes a védiratában fenntartotta a határozatában foglaltakat, és kérte a kereset elutasítását. Hivatkozott a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdésére, és kifejtette, hogy a felperesnek a megelőző eljárásban már hivatkoznia kellett volna orvosi igazolásokkal alátámasztva az egészségi problémáira.

A jogerős ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[10] Kiemelte, hogy a tartózkodási engedély meghosszabbítása esetén valamennyi jogszabályi feltételének a kérelem benyújtásakor és az alperesi hatóságok eljárása során mindvégig teljesülnie kell. Rámutatott, annak megítélésakor, hogy az alperesi határozat jogszabálysértő-e, csak azokat a tényeket, adatokat, körülményeket vizsgálhatta, amelyek az elsőfokú határozat, illetve az alperesi határozat meghozatalakor fennálltak.

[11] Rögzítette, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes 2019. január 7-én terjesztette elő a munkavállalási célú tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmét, majd a tartózkodása célját a 2019. augusztus 26-án kelt beadványában változtatta meg tanulmányi célra. Az elsőfokú határozat 2020. március 3-án, amíg az alperesi határozat 2020. május 11-én kelt. Ezen időpontokhoz képest a jogi képviselővel eljáró felperes a 2020. július 8-án kelt és a bíróságra 2020. július 20-án érkezett keresetlevelét követően is csak a 2020. október 5-én benyújtott beadványában hivatkozott legelőször a pszichés egészségügyi problémáira annak ellenére, hogy a csatolt orvosi igazolás szerint 2019. október 7. óta áll orvosi kezelés alatt. Vagyis a jogi képviselővel eljáró felperes sem az elsőfokú, sem a másodfokú idegenrendészeti eljárás során, sem a fellebbezésében és még a keresetlevelében sem hivatkozott arra, hogy

pszichiátriai kezelés alatt áll, amiért az óralátogatási, creditszerzési és vizsgázási kötelezettségének nem tudott eleget tenni. Mindezek alapján azt állapította meg, hogy a felperes késedelmesen, legelőször a perben hivatkozott betegsége és a perben csatolt orvosi igazolása vonatkozásában a Kp. 78. § (4) bekezdése szerinti felperesi önhiba hiánya nem állapítható meg.

[12] Kiemelte, a tartózkodási cél igazoltságára vonatkozóan az idegenrendészeti hatóság az eset összes körülményére tekintettel dönt. Tanulmányi célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem esetén – figyelemmel a Harmtv. 21. § (1) bekezdésére is – kizárólag tanulmányok tényleges folytatása esetén teljesül a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontja szerinti feltétel. Hangsúlyozta, hogy az idegenrendészeti jogszabályok a tanulmányok folytatására vonatkozó egyes jogviszonyok tartalmára részletszabályokat nem tartalmaznak, ez azonban irreleváns, mert amennyiben a felperes az óralátogatási, creditszerzési, vizsgázási kötelezettségének nem tesz eleget, az a tanulmányok tényleges folytatásának olyan időleges megszakítását jelenti, amely a tartózkodás tanulmányi célhoz kötöttségének fennállását fogalmilag kizárja.

[13] Rámutatott arra is, nincs relevanciája annak, hogy a felperes per alatt hallgatói jogviszonya a 2020/2021. tanév őszi félévében aktív, és a vizsgázási kötelezettségének eleget tett, mert a per tárgya szempontjából kizárólag az alperesi határozat meghozataláig fennálló tények voltak figyelembe vehetőek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és kereseti kérelmének történő helyt adást kérte. Azt állította, hogy a jogerős ítélet sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (2) bekezdés a) pontját, 62. §-át, a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontját és 87/M. § (1) bekezdését, a Kp. 85. § (5) bekezdését és 78. § (4) bekezdését.

[15] Előadta, hogy az alperes azért utasította el kérelmét, mert nem igazolta beutazási és tartózkodási célját, mivel megállapítása szerint a ... Főiskola üzleti menedzser képzésének óráit nem látogatta rendszeresen, mindemellett azonban határozatában azt is megállapította, hogy a ... Főiskola jogviszony-igazolása szerint az oktatási intézmény gazdálkodási és menedzsment Bsc képzését 2019. szeptember 1. napján megkezdte, tanulmányai várható befejezése pedig 2023. január 30. napja. A Főiskola igazolta, hogy az első félévi tandíjat befizette, ezzel együtt a Főiskola tájékoztatása szerint az órákat nem látogatta rendszeresen. Kiemelte, hogy részletesen alátámasztotta, hogy ebben az időszakban élethelyzetében, személyes körülményei okán valóban akadályoztatva volt az órák látogatásában, mindez azonban nem mond ellent a korábban tett nyilatkozatainak, illetve annak, hogy tanulmányi céllal kíván Magyarországon tartózkodni. Érvelése szerint az alperesnek olyan körülményeket, bizonyítékokat kellett volna feltárnia, amelyek alkalmasak annak alátámasztására, hogy nem tanulmányi céllal kíván itt tartózkodni, vagy a tanulmányait egyebekben nem kívánja folytatni.

[16] Megismételte az elsőfokú peres eljárás során előadott hivatkozásait, és az ítélet azon megállapításával kapcsolatban, amely szerint időszakonként visszalátogatott Iránba, előadta, hogy a férje egy alkalommal sem tudott arról, hogy Iránba látogat, vele nem is találkozott, illetve nem is kívánt találkozni vele.

[17] Hangsúlyozta, hogy csatolta a 2020. szeptember 25. napján kelt igazolást, amely szerint a ... Főiskola gazdálkodási és menedzsment Bsc képzés aktív státuszú hallgatója, a képzés pedig várhatóan 2023. január 30. napján fog véget érni. Kiemelte, hogy mindenképpen el szeretné végezni a képzést, azonban a személyes körülményei, élethelyzete miatt nem volt abban a helyzetben, hogy az órákat rendszeresen látogathassa, ezért szakemberhez fordult, az

állapota ennek folytán sokat javult. Így tehát mindent megtett annak érdekében, hogy képes legyen kilábalni a krízisből, és eleget tehessen a tanulmányi kötelezettségeinek.

[18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Kifejtette, hogy a kérelemre indult közigazgatási eljárás során a hatóság nem lehetett figyelemmel a felperes mentális, egészségi állapotára, mivel annak kapcsán a felperes semmilyen nyilatkozatot, okiratot, igazolást nem nyújtott be. Hangsúlyozta, hogy a felperes a közigazgatási eljárás során nem volt elzárva attól, hogy nyilatkozatot tegyen, azonban ezt elmulasztotta. Kitért arra is, hogy a tényállás tisztázása nem merülhetett ki annak vizsgálatában, hogy a felperes rendelkezik-e hallgatói jogviszony igazolással, mert a hallgatói jogviszony igazolása, a tandíj megfizetése nem jelent alanyi jogot a tartózkodási engedély megadására, illetve meghosszabbításra. A hatóságnak vizsgálnia kell, hogy a kérelmező a képzési, tanulmányi kötelezettségeinek ténylegesen eleget tesz-e, hallgatói jogviszonyát nem kizárólag a tartózkodási cél legalizálása érdekében létesítette. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.577/2018/11. számú ítéletére.

[19] Kiemelte, a felperes arról, hogy 2019. második felében szörnyű lelki és mentális állapotba került, továbbá, hogy 2019. októbertől kezelésekre járt, a hatóságot nem értesítette, ezen körülményekre csak a peres eljárás során hivatkozott, ekkor sem a keresetében, hanem egy későbbi beadványában. Hivatkozott a Kp. 85. § (2) bekezdésére.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.

[21] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetések vont le, az ítéletben kifejtettekkel a Kúria teljes mértékben egyetért.

[22] Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt ítéletében a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján arra, hogy a felperes keresete alapján indult perben az alperesi határozat jogszerűségét csak a meghozatalkor fennálló tények alapján vizsgálhatta, mivel a perbeli esetben törvény, vagyis a Harmtv. eltérő rendelkezést nem tartalmaz.

[23] Emellett helyesen vizsgálta azt is a Kp. 78. § (4) bekezdése alapján, hogy a felperes által először a perben előadott hivatkozások (rossz mentális és lelki állapot) értékelhetőek-e. A Kp. 78. § (4) bekezdése a felperes számára ugyanis korlátozottan, kivételesen teszi lehetővé az új tényekre, azaz a hatósági eljárásban nem ismert, nem értékelt körülményekre történő hivatkozást. Ez a szabályozás összhangban áll a Kp. 85. § (2) bekezdésében foglalt elvvel és azzal, hogy a bíróság a hatósági értékelés, állásfoglalás helyességét, jogszerűségét kontrollálja.

[24] A Kúria számos határozatában foglalkozott a Kp. 78. § (4) bekezdésének értelmezésével, s e körben kimondta, hogy a Kp. 78. § (4) bekezdésének „önhibán kívüli” fordulata a felperes érdekkörén kívül eső körülményt jelent [Kfv.IV.37.409/2019/5. és Kfv.IV.37.844/2019/5.]. A Kp. 78. § (4) bekezdése csak akkor teszi lehetővé új tények, új körülmények bírósági értékelését, ha ezen tényekre (és nem bizonyítékokra), a felperes korábban azért nem tudott hivatkozni, mert rajta kívülálló okból abban akadályozott volt, vagy hivatkozott ezekre a tényekre, de azok azért nem képezték a hatósági értékelés tárgyát, mert azok értékelését a hatóság mellőzte.

[25] A perbeli esetben a felperes a hatósági eljárásban egyszer sem hivatkozott arra, hogy mentális, pszichés problémái vannak, s ezek őt akadályozzák akár a hétköznapi élete vitelében, akár a tanulmányai folytatásában. A tény megjelölésében a felperes külső

körülmények által nem volt akadályozott, azokat ismerte, állítása szerint emiatt orvosi segítséget vett igénybe.

[26] Itt utal a Kúria a Kfv.II.37.722/2021/7. számú döntésben foglaltakra, amely döntés lényegi tartalma szerint, ha a felperes a megelőző eljárásban már hivatkozott tény, körülmény tekintetében jelöl meg új bizonyítékot a peres eljárásban, akkor azt nem lehet a Kp. 78. § (4) bekezdése alapján kizárni a bizonyítás köréből, mert ez nem új tényre hivatkozás, hanem új bizonyíték előterjesztése, amelyet nem korlátoz a Kp. 78. § (4) bekezdése.

[27] A perbeli esetben azonban az történt, hogy a felperes a mentesítő körülményeire (azaz tényekre) a hatósági eljárásban nem hivatkozott. Ennek alapján helytálló következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, amikor annak tulajdonított jelentőséget, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes a 2020. július 8-án kelt és a bíróságra 2020. július 20-án érkezett keresetlevelét követően is csak a 2020. október 5-én benyújtott beadványában hivatkozott legelőször a pszichés egészségügyi problémáira, annak ellenére, hogy az orvosi igazolás szerint 2019. október 7. napja óta áll orvosi kezelés alatt. Ezen hivatkozás (tény megjelölés) korábbi előadásának elmulasztása körében felperesi önhiba hiánya nem állapítható meg.

[28] A felperes alaptalanul érvelt felülvizsgálati kérelmében azzal, hogy a személyes körülményei, élethelyzete miatt nem volt abban a helyzetben, hogy az órákat rendszeresen látogathassa, ezért szakemberhez fordult. A felperesnek már a hatósági eljárás során jeleznie kellett volna megromlott egészségi állapotát, az orvosi igazolás becsatolásával egyidejűleg, de akár anélkül is, de legkésőbb keresetében hivatkoznia kellett volna erre, megjelölve a hivatkozás elmulasztása miatt miért nem terheli önhiba. Mindezek hiányában helytálló következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, hogy a Kp. 78. § (4) bekezdése alapján a felperes mentális problémái a közigazgatási perben nem értékelhetők. A felperes felülvizsgálati kérelmében előadott személyes körülményei a fentiek okán szintén nem voltak értékelhetők.

[29] A felperes alaptalanul érvelt azzal is felülvizsgálati kérelmében, hogy az elmulasztott tanórák, nem mondanak ellent azon nyilatkozatának, hogy tanulmányi céllal kíván Magyarországon tartózkodni. Helyesen hivatkozott e körben az elsőfokú ítélet arra, hogy a tanulmányi célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem esetén kizárólag a tanulmányok tényleges folytatása esetén teljesül a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontja szerinti feltétel. A Kúria kiemeli, hogy a bírói gyakorlat szerint a hallgatói jogviszony igazolása, a tandíj megfizetése nem jelent alanyi jogot a tartózkodási engedély megadására, illetve meghosszabbítására, mert a hatóságnak vizsgálnia kell, hogy a kérelmező a képzési, tanulmányi kötelezettségeinek ténylegesen eleget tesz-e, hallgatói jogviszonyát nem kizárólag a tartózkodási cél legalizálása érdekében létesítette (Kfv.II.37.577/2018/11. számú ítélet).

[30] A perbeli esetben az elsőfokú hatóság a Főiskolát két alkalommal kereste meg a határozatának meghozatala előtt, és a Főiskola tájékoztatása szerint a felperes a 2019/2020. tanév őszi félévében az órákat nem látogatta, a 2019/2020. tanév tavaszi félévben pedig krediteket nem teljesített és az órákat továbbra sem látogatta. Mindezekre tekintettel az idegenrendészeti hatóságok jogszerű döntést hoztak a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelem elutasításakor, a tartózkodási cél igazoltságának hiányára tekintettel.

[31] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[32] *A hallgatói jogviszony igazolása, a tandíj megfizetése nem jelent alanyi jogot a tartózkodási engedély meghosszabbítására, mert a hatóságnak vizsgálnia kell, hogy a kérelmező a képzési, tanulmányi kötelezettségeinek ténylegesen eleget tesz-e. Amennyiben a*

kérelmező az órákat nem látogatja, kreditet nem szerez, a tanulmányi célú tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelem elutasítása jogszerű.

[33] *A felperes személyes körülményei a per során nem voltak figyelembe vehetők, mert az új tényekre történő hivatkozás körében a Kp. 78. § (4) bekezdése szerinti önhiba hiánya nem volt megállapítható.*

Záró rész

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[35] A Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének megtérítésére. A Kúria az alperes által a költségjegyzékben tételesen felszámított költséget az elvégzett jogtanácsosi tevékenységgel arányban állónak ítélte. A Kúria a perköltség megállapítása során figyelemmel volt arra, hogy a tárgyaláson az alperes képviselője megjelent, a felülvizsgálati eljárás során ellenkérelmet előterjesztett.

[36] A pervesztes felperes köteles viselni a felülvizsgálati eljárás illetékét, amelynek mértékét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és az 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[37] Az ítélet ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2022. április 27.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Szilas Judit s.k. bíró